

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА КРАЛСТВО ХОЛАНДИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ ВЪРХУ ДОХОДА

Ратифицирана от 36-о Народно събрание на Република България със закон на 23.03.1995 г. - ДВ, бр. 31 от 1995 г.

Издадена от Министерство на финансите, обн., ДВ, бр. 67 от 28.07.1995 г., в сила от 11 май 1994 г.

т. 7, р. 1, № 8

Правителството на Народна република България и правителството на Кралство Холандия, потвърждавайки желанието си да разширяват и насърчават икономическото си сътрудничество във взаимен интерес и желеайки да сключат Спогодба за избягване на двойно данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци върху доходите, се споразумяха, както следва:

Глава I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или и на двете държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху дохода, наложени от едната от държавите, нейно политическо подразделение или орган на местната власт, независимо от начина, по който те се събират.

2. За данъци върху дохода се считат всички данъци, наложени върху общия доход или върху елементи от дохода, включително данъците върху приходи от отчуждаването на движима или недвижима собственост, данъците върху общата сума на заплатите и надниците, плащани от предприятия, същ както и данъците върху нарастването на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са по - специално:

а) в Холандия:

данък върху дохода;

данък върху заплатите;

данък върху дружествата, включително делът на правителството в чистата печалба от експлоатацията на природни ресурси, събиран съобразно Закона за мините от 1810 г. по отношение на концесии, предоставени от 1967 г. насам, или съобразно Закона за мините на континенталния шелф на Холандия от 1965 г.;

данък върху дивидентите

(по-нататък наричани "холандски данък");

б) в България:

данък върху общия доход;

данък върху дохода на неомъжените, неомъжените, разведените и семейните без деца;

данък върху печалбата

(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата се прилага и за всички данъци от същия или подобен по естеството си вид, които са наложени след датата на подписване на спогодбата, в допълнение на или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на държавите се уведомяват за всички съществени изменения, извършени в данъчните им законодателства. В случай на съмнение при определянето дали такива данъци са същите или подобни по естеството си компетентните органи на държавите могат да се консултират, като съответно се имат предвид разпоредбите на чл. 25.

Глава II

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "държава" означава Холандия или България според контекста, терминът "държави" означава Холандия и България;

б) терминът "Холандия" означава частта от Кралство Холандия, която е разположена в Европа, включително морското дъно и недрата под него в Северно море, доколкото тази област е или впоследствие може да бъде определена съобразно законите на Холандия за област, в пределите на която Холандия може да упражнява суверенни права по отношение на изследването и експлоатацията на природните ресурси на морското дъно и недрата под него;

в) терминът "България" означава Народна република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията, върху която Народна република България упражнява своя суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в пределите на която Народна република България упражнява суверенни права в съответствие с международното право;

г) терминът "лице" включва всяко физическо лице, дружество или общност от лица;

д) терминът "дружество" включва всяко юридическо лице или даденост, която се счита за юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) терминът "предприятие на едната държава" и "предприятие на другата държава" означава съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата държава;

ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или пътно превозно средство, извършван от предприятие, мястото на действително управление на което е в една от държавите, освен когато корабът, самолетът или пътното превозно средство се използват само между места на територията на другата държава;

з) терминът "компетентен орган" означава:

1. в Холандия - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

2. в България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. По прилагането на спогодбата от една от държавите всеки термин, който не е изрично определен, ако контекстът не изисква друго, има значението, което

му придава законодателството на тази държава по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната държава" означава:

а) за Холандия - всяко лице, което съобразно законодателството на Холандия подлежи на облагане там поради неговото местожителство, местопребиваване, седалище на управление или всеки друг критерий от подобен характер. Този термин обаче не включва лица, които подлежат на облагане в Холандия само по отношение на доходи от източници в Холандия;

б) за България - всяко физическо лице, което съобразно законодателството на България подлежи на облагане там поради своето гражданство и което не е местно лице на трета държава, както и всяко лице, различно от физическо лице, което съобразно законодателството на България подлежи на облагане там поради мястото на главното му управление или неговата регистрация.

2. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 на този член физическо лице е местно лице на двете държави, то се счита местно лице на държавата, с която неговите лични и икономически интереси са по-тесни (център на жизнени интереси). Ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, компетентните органи на държавите ще разрешат въпроса по взаимно споразумение, като съответно се имат предвид такива критерии като неговото гражданство или място на обичайно пребиваване.

3. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 на този член лице, различно от физическо лице, е местно лице и на двете държави, то се счита за местно лице на държавата, в която е мястото на действителното му управление.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място, посредством което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) филиал;

в) кантора;

г) фабрика;

д) работилница или цех; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за извличане на природни богатства.

3. Строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако работата продължава повече от 9 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения само с цел складиране, излагане или доставка на блага и стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, само с цел складиране, излагане или доставка, например стоки, които се излагат на стоков панаир или се продават след приключването на панаира;

в) поддържането на запас от блага или стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел обработването или преработването им от друго предприятие;

г) поддържането на определено място единствено с цел закупуването на блага или стоки или събирането на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място единствено с цел извършване за предприятието на всякаква друга дейност от подготвителен или помощен характер;

е) строителен или монтажен обект, реализиран от предприятие на едната държава в изпълнението на договор за доставка на машини и съоръжения от тази държава в другата държава;

ж) поддържането на определено място изключително с цел съчетаното упражняване на дейности, посочени в букви от "а" до "д", при условие, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от такова съчетание, има помощен или подготвителен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 се счита, че следните видове дейности на местно лице на едната държава не се извършват посредством място на стопанска дейност в другата държава: поддържането на определено място изключително с цел улесняване сключването или самото подписване на договори, засягащи заеми, доставка на блага или стоки, или технически услуги, независимо от това, дали тази дейност е от подготвителен или помощен характер или е основна дейност за това лице.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, по отношение на което се прилага ал. 7, действа за сметка на предприятие и има или обичайно упражнява в една от държавите правото да сключва договори от името на предприятието, се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всяка дейност, която това лице предприема за предприятието, освен ако дейността на такова лице е ограничена до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, няма да правят това определено място място на стопанска дейност съобразно разпоредбите на тази алинея.

7. Не се счита, че предприятие има място на стопанска дейност в едната държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица работят в нормалните рамки на своята дейност.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (независимо дали посредством място на стопанска дейност или по друг начин), няма да дава основание което и да е от дружествата да се счита за място на стопанска дейност на другото.

Глава III ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи на местно лице на едната държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско или горско стопанство), разположено в другата държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на тази държава, в която се намира въпросното имущество.

Кораби, лодки, самолети и пътни превозни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или под аренда или от използване в каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими професионални услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата държава посредством разположено там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да бъдат облагани в другата държава, но само такава част от тях, която е относима към това място на стопанска дейност.

2. Съобразно разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната държава извършва стопанска дейност в другата държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, във всяка от държавите към това място на стопанска дейност ще се отнасят печалбите, които то би реализирало, ако беше самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, възникнали за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо дали са извършени в тази държава, където се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Към мястото на стопанска дейност не се причисляват печалби само поради покупката от това място на стопанска дейност на блага или стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи печалбите, които се отнасят към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и достатъчна причина за противното.

6. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледан отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалби от експлоатацията на кораби, самолети или пътни превозни средства в международния транспорт се облагат само в държавата, където се намира мястото на действително управление на предприятието.

2. Ако мястото на действително управление на корабно предприятие е на борда на кораб, се счита, че то е разположено в държавата, където е пристанището на домуване на кораба, или ако няма такова пристанище, държавата, на която лицето, стопанисващо кораба, е местно лице.

3. Разпоредбите на ал. 1 на този член се прилагат и за печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Взаимозависими предприятия

Когато:

а) предприятие на едната държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната държава и предприятие на другата държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски и финансови взаимоотношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала за едно от предприятията, но поради тези условия не е възникнала, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена.

Член 10

Дивиденди

1. Дивиденди, изплатени от дружество, което е местно лице на едната държава, на местно лице от другата държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

2. Такива дивиденди обаче могат да се облагат и в държавата, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и съобразно законите на тази държава, но ако получателят е действителен ползвател на дивидентите, наложеният данък няма да надвишава:

а) 5% от общата сума на дивидентите, ако действителният ползвател е дружество (различно от дружество, което не е юридическо лице), притежаващо пряко поне 25% от имуществото на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15% от общата сума на дивидентите във всички останали случаи.

3. Компетентните органи на държавите решават начина на приложение на ал. 2 посредством взаимно споразумение.

4. Разпоредбите на ал. 2 не засягат облагането на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

5. Терминът "дивиденди", както е употребен в този член, означава доходи от акции, жюисанс акции или жюисанс права, минни акции, акции на основател, както и доходи от други корпоративни права, които се третират за целите на данъчното облагане по същия начин, както доходи от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

6. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на дивидентите, местно лице на едната държава, извършва стопанска дейност в другата държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и участието, с оглед на което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

7. Когато дружеството, което е местно лице на една от държавите, получава доходи или печалби от другата държава, тази друга държава не може да облага с данък изплатените от дружеството дивиденди, освен доколкото тези дивиденди се плащат на местно лице на тази друга държава или доколкото

участието, по отношение на което се плащат дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито пък да облага неразпределената печалба на дружеството с данък върху неразпределената печалба, дори ако платените дивиденти или неразпределената печалба се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произтичащи от тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихви, произхождащи от една от държавите и изплатени на местно лице на другата държава, се облагат само в тази друга държава, ако местното лице е действителен ползвател на лихвите.

2. Компетентните органи на държавите посредством взаимно споразумение уреждат начина, по който държавата, в която възникват лихвите, се отказва от облагането.

3. Терминът "лихви", употребен в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид независимо от това, дали са осигурени или не с ипотечи и, по-специално, доходи от държавни облигации и доходи от ценни книжа, включително премии и печалби, свързани с такива ценни книжа. Санкции за закъсняло плащане не се считат за лихви за целите на този член.

4. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат, ако действителният ползвател на лихвите, местно лице на едната държава, извършва стопанска дейност в другата държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и задължението, във връзка с което се плаща лихвата, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и действителния собственик на лихвите или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което те се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена от платеща и действителния собственик при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от държавите, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната държава и изплащани на местно лице на другата държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава, ако това местно лице е действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да бъдат облагани и в държавата, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 5% от общата сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Компетентните органи на държавите ще определят начина за приложението на ал. 2 посредством взаимно споразумение.

4. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използването или правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент или свидетелство за изобретение или рационализация, търговска марка, дизайн или модел, компютърна програма, план, секретна формула или процес, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения" включва също плащания от всякакъв вид за използването или правото да се използват промишлено, търговско или научно оборудване, но само доколкото такива плащания са в изпълнение на договор за трансфер на ноу-хау.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, местно лице на едната от държавите, извършва стопанска дейност в другата държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионни възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и действителния ползвател или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид ползването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена от платеща и действителния ползвател при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от държавите, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалби на местно лице на едната държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 на тази спогодба и намиращо се в другата държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Печалби от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната държава има в другата държава, или на движимо имущество, принадлежащо на определена база на разположение на местно лице на едната държава в другата държава с оглед извършването на независими професионални услуги, включително печалби от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

3. Печалби от прехвърлянето на кораби, самолети или пътни превозни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, служещо за експлоатацията на такива кораби, самолети или пътни превозни средства, се облагат само в държавата, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието. За целите на тази алинея се прилагат разпоредбите на ал. 2 на чл. 8.

4. Печалби от отчуждаване на непосочено в ал. 1, 2 и 3 имущество се облагат само в държавата, на която прехвърлителят е местно лице.

5. Разпоредбите на ал. 4 не засягат правото на всяка от държавите да облага съобразно собственото си законодателство печалбите от прехвърляне на акции или жюйсанс права в дружество, имуществото на което е изцяло или частично разделено на акции и което е според законодателството на тази държава местно лице на тази държава, получени от физическо лице, което е местно лице на другата държава и е било местно лице на първата държава през последните пет години, предхождащи отчуждаването на акциите или жюйсанс правата.

Член 14

Професионални услуги

1. Доходи, получени от местно лице на едната държава от професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат само в тази държава, освен ако то има редовно на разположение определена база за извършване на своята дейност в другата държава. Ако то има такава определена база, доходите могат да бъдат облагани в тази държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелните дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Заплати, надници и други подобни възнаграждения

1. Съобразно разпоредбите на чл. 16, 18, 19 и 20 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на една от държавите за работа по трудов договор, се облагат само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата държава. Ако трудът се полага в другата държава, такова възнаграждение, като придобито в нея, може да се облага в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната държава за работа по трудов договор, извършена в другата държава, се облага само в първата държава, ако:

а) получателят се намира в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във финансовата година на тази държава;

б) възнаграждението се изплаща от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнаграждението не се изплаща за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят има в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено от местно лице на едната държава за работа, извършена на борда на кораб, самолет или пътно превозно средство в международния транспорт, се облага само в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

1. Директорски или други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната от държавите в качеството му на член на управителния съвет на дружество, което е местно лице на другата държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната държава като изпълнител, театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, музикант или спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

2. Когато доходи от лични дейности на изпълнителя или спортиста в това им качество се получават не от изпълнителя или спортиста, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат в държавата, в която се извършват дейностите на изпълнителя или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член доходите, получени от дейностите, посочени в ал. 1, не се облагат с данък в държавата, където се извършват, ако посещението на изпълнителите, музикантите или спортистите в една от държавите е за сметка изцяло или в значителна част на обществените фондове на другата държава, нейно политическо подразделение или орган на местната власт, или тези дейности са в рамките на културна или спортна спогодба или договореност между държавите.

Член 18

Пенсии и други плащания по общественото осигуряване

1. Съобразно разпоредбите на ал. 2 на чл. 19 пенсиите и други подобни плащания, изплатени на местно лице на една от държавите за извършена работа по трудов договор в миналото, се облагат само в тази държава.

2. Когато обаче такива плащания не са с периодичен характер и се извършват за работа по трудов договор в миналото в другата държава, те могат да бъдат облагани в тази друга държава.

3. Всяка пенсия и други плащания, изплатени съобразно разпоредбите на системата за обществено осигуряване в една от държавите на местно лице на другата държава, могат да бъдат облагани в първата държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната държава, нейно политическо подразделение или орган на местната власт на физическо лице за оказани услуги на тази държава, нейно политическо подразделение или орган на местната власт, може да се облага в тази държава.

б) Такова възнаграждение обаче се облага само в другата държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

1. е гражданин на тази държава; или

2. е станало местно лице на тази държава не единствено с цел извършването на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от една от държавите, нейно политическо подразделение или орган на местната власт на физическо лице за услуги, оказани на тази държава, нейно подразделение или орган на властта, може да бъде облагана в тази държава.

б) Такава пенсия обаче се облага само в другата държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, оказани във връзка със стопанска дейност, извършена от едната държава, нейно подразделение или орган на местната власт.

Член 20

Преподаватели и учители

1. Плащания, които преподавател или учител, който е местно лице на едната държава и който се намира в другата държава с цел преподаване или научни изследвания за срок не по-дълъг от две години в университет, колеж или друга институция за преподаване или научни изследвания в тази друга държава, получава за преподаването или изследванията, се облагат само в първата държава.

2. Този член не се прилага за доходи от научни изследвания, ако тези изследвания са предприети не в обществен интерес, а главно за личното облагодетелстване на определено лице или лица.

Член 21

Учащи се

1. Плащания, които учащ се или стажант, който е или е бил местно лице на едната държава непосредствено преди да посети другата държава и който се намира в първата държава единствено с цел обучение или стаж, получава за своята издръжка, обучение или стаж, не се облагат в тази държава при условие, че такива плащания са от източници извън тази държава.

2. Доходи, които не превишават в една финансова година 7000 гулдена или техния еквивалент в българска валута, получени от учащ се, който е или е бил непосредствено преди да посети едната държава местно лице на другата държава и който се намира в първата държава изключително с цел обучението си, по отношение на дейности, извършени в първата държава, не се облагат в първата държава за период, непревишаващ четири последователни години от датата на пристигането на такъв учащ се в тази държава.

3. Доходи, които не превишават в нито една финансова година сумата 2000 гулдена или техния еквивалент в българска валута, получени от стажант, който е или непосредствено преди да посети едната държава е бил местно лице на другата държава и който се намира в първата държава единствено с цел стаж, по отношение на дейности, извършени в първата държава, не се облагат в първата държава при условие, че тези дейности са свързани със стажа му или са инцидентни и продължаването на такива дейности не превишава общо 183 дни в нито една финансова година.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната държава без оглед на това, къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определени в ал. 2 на чл. 6, ако получателят на такива доходи, местно лице на едната държава, извършва стопанска дейност в другата държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава самостоятелни професионални услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

Глава IV ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ОБЛАГАНЕ

Член 23

Премахване на двойното облагане

1. Холандия при облагането на местните си лица с данък може да включи в базата, върху която се определят данъците, елементите от дохода, които съобразно разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат в България.

2. Въпреки това, когато местно лице на Холандия получава елементи на дохода, които съобразно чл. 6, чл. 7, ал. 6 на чл. 10, ал. 4 на чл. 11, ал. 5 на чл. 12, ал. 1 и 2 на чл. 13, чл. 14, ал. 1 на чл. 15, чл. 16, ал. 3 на чл. 18, ал. 1, буква "а" и ал. 2, буква "а" на чл. 19 и ал. 2 на чл. 22 на тази спогодба могат да бъдат облагани в България и са включени в базата, посочена в ал. 1, Холандия изключва от облагане такива елементи от дохода, като допуска намаляване на своя данък. Това намаляване се изчислява в съответствие с разпоредбите на холандското законодателство за избягване на двойното данъчно облагане. За тази цел посочените елементи от дохода се считат за включени в общата сума на елементите на дохода, които са изключени от данъчно облагане в Холандия съобразно тези разпоредби.

3. Освен това Холандия допуска намаляване от така изчисления холандски данък за елементите от дохода, които съгласно ал. 2 на чл. 10, ал. 2 на чл. 12, ал. 5 на чл. 13, чл. 17 и ал. 2 на чл. 18 на тази спогодба могат да бъдат облагани в България, доколкото тези елементи са включени в базата, посочена в ал. 1. Сумата на това намаление е равна на платения в България данък за тези елементи от дохода, но не надвишава сумата на намалението, което би било допуснато, ако тези елементи от дохода биха били единствените, които са изключени от облагане в Холандия съобразно разпоредбите на холандското законодателство за избягване на двойното данъчно облагане.

4. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на България получава доходи, които съобразно разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани в Холандия, такива доходи ще се изключват от облагане в България;

б) независимо от това обаче такъв доход може да се вземе предвид при изчисляването на сумата на данъка върху останалите доходи на такова местно лице;

в) независимо от разпоредбите на букви "а" и "б", когато местно лице на България получава дивиденди, авторски и лицензионни възнаграждения или печалби от прехвърляне на имущество, които съобразно разпоредбите на чл. 10 и 12 и ал. 5 на чл. 13 могат да бъдат облагани в Холандия, България допуска като намаляване от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Холандия. Това намаляване обаче не надвишава тази част от данъка, както е изчислена, преди да е предоставено намаляването, която е относима към елементите на дохода, получен от другата държава.

За целите на този член при определянето на данъка върху дохода, платен в Холандия, инвестиционните премии и добавки, както и плащанията при ликвидиране на инвестиции по смисъла на холандския Закон за инвестиционното счетоводство (Вет инвестерингсрекенинг) не се вземат под внимание. За целите на тази алинея данъците, посочени в ал. 3, буква "а" и ал. 4 на чл. 2, се считат за данъци върху дохода.

Глава V СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Равенство в третирането

1. Граждани на едната държава не се подлагат в другата държава на каквото и да било облагане или свързани с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства.

Тази разпоредба въпреки разпоредбите на чл. 1 се отнася и за лица, които не са местни лица на едната или на двете държави.

2. Терминът "гражданин" означава:

а) всички физически лица, които имат гражданство на една от държавите;

б) всички юридически лица, дружества и асоциации, статутът на които е уреден от законите в сила в една от държавите.

3. Облагането на място на стопанска дейност, което предприятие на едната държава има в другата държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото облагането на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба обаче не задължава една от държавите да предоставя на местни лица на другата държава никакви лични намаления и облекчения за целите на данъчното облагане с оглед на гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен когато се прилагат разпоредбите на чл. 9, ал. 5 на чл. 11 или ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната държава на местно лице на другата държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие се изключват от облагане при същите условия, както, ако биха били платени на местно лице на първата държава. По същия начин всички задължения на предприятие на едната държава към местно лице на другата държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие се изключват от облагане при същите условия, както, ако биха били договорени с местно лице на първата държава.

5. Предприятия на едната държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата държава, не се подлагат в първата държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни, отколкото данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други сходни предприятия на първата държава.

6. Разпоредбите на този член независимо от разпоредбите на чл. 2 се прилагат по отношение на данъци от всякакъв род и вид.

Член 25

Процедура на взаимното споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата, предвидени в националните законодателства на тези държави, да отнесе своя случай до компетентните органи на държавата, на която е местно лице, или ако случаят попада под ал. 1 на чл. 24, на тази държава, на която е гражданин. Случаят

трябва да бъде представен в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган полага усилия, ако възражението изглежда основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата държава с оглед да се избегне облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от давностните срокове в националното законодателство на държавите.

3. Компетентните органи на държавите полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират помежду си за избягване на двойното данъчно облагане в случаите, които не са предвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на държавите могат да поддържат пряка връзка с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 26

Размяна на информация

1. Компетентните органи на държавите си разменят необходимата информация за изпълнението на разпоредбите на тази спогодба. Всяка информация, получена от едната държава, се счита за поверителна по същия начин, както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и се предоставя само на лица или органи (включително съдилища или административни органи), занимаващи се с определянето, събирането, правоприлагането по отношение на или решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи използват информацията само за такива цели.

2. В никакъв случай разпоредбите на ал. 1 няма да се тълкуват като налагащи на една от държавите задължението:

а) да взема административни мерки, отклоняващи се от законодателството и административната практика на тази или другата държава;

б) да предоставя информация, която не може да бъде получена съобразно законодателството или по обичайния административен път от тази или другата държава;

в) да предоставя информация, която ще разкрие каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, разкриването на която би било в противоречие с обществения ред (*ordre public*).

Член 27

Дипломатически представители и консулски служители

Нищо в тази спогодба не засяга финансовите привилегии на дипломатическите представители или консулските служители съобразно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 28

Териториално разширение

1. Тази спогодба може да бъде разширена изцяло или с необходимите промени по отношение на едната или двете страни - Аруба или Холандските

Антили, ако посочената страна наложи данъци, сходни по характера си с тези, по отношение на които се прилага спогодбата. Всяко такова разширяване ще влезе в сила от такава дата и ще бъде предмет на такива промени и условия, включително условия относно прекратяването на спогодбата, каквито могат да бъдат уточнени в ноти, разменени по дипломатически път.

2. Освен ако не е предвидено друго, прекратяването на действието на спогодбата няма да прекрати действието на каквото и да е разширение по отношение на страна, за която спогодбата е била разширена съобразно този член.

Глава VI ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Влизане в сила

Тази спогодба влиза в сила на тридесетия ден след последната дата, на която съответните правителства писмено се уведомяват взаимно за това, че в съответните държави са изпълнени конституционно изискваните формалности и разпоредбите ѝ се прилагат за данъчните години и периоди, които започват на или след първия ден на януари в календарната година, следваща годината, в която е получено последното уведомяване.

Член 30

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила до прекратяването ѝ от една от договарящите страни. Всяка страна може да прекрати спогодбата по дипломатически път, като уведоми за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата на влизането ѝ в сила. В такъв случай спогодбата престава да действа за данъчните години и периоди, които започват след края на календарната година, в която е получено съобщението за прекратяването.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Изготвена в София на 6 юли 1990 г. в два оригинални екземпляра, всеки на български, холандски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването на българския и холандския текст английският текст ще бъде решаващ.

ПРОТОКОЛ

В момента на подписването на Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци върху доходите, сключена днес между правителството на Народна република България и правителството на Кралство Холандия, долуподписаните се съгласиха, че следните разпоредби представляват неразделна част от спогодбата.

I. Към член 3

Разбира се, че терминът "Холандия" включва изключителната икономическа зона, в която Холандия може да упражнява суверенни права в съответствие с международното право, ако Холандия съобразно холандското право определи такава зона и упражнява там данъчни права.

II. Към членове 5, 7 и 10

Разбира се, че доходи, получени от стопанска дейност в България от местно лице на Холандия, съобразно разпоредбите на чл. 101 от Указ № 56 на Държавния съвет на Народна република България от 1989 г. за стопанската дейност се облагат в България съобразно разпоредбите на чл. 5 и 7 от тази спогодба. Затова такива доходи независимо от това, дали се превеждат в Холандия или не, няма да се считат за дивиденди, посочени в чл. 10 на тази спогодба. Тази разпоредба не се прилага за участието в акционерни дружества или дружества с ограничена отговорност, създадени съобразно Указ № 56 на Държавния съвет на Народна република България от 1989 г. за стопанската дейност .

III. Към член 6

Разбира се, че терминът "недвижимо имущество" във всеки случай ще включва принадлежностите към недвижимото имущество, добитък и съоръжения, използвани в селското и горското стопанство, правата, за които се прилагат разпоредбите на общото законодателство за поземлената собственост, плодopolзването на недвижима собственост и правата на променливи или постоянни плащания с оглед разработването или правото да се разработват минерални залежи, извори и други природни ресурси.

IV. Към член 7

По отношение на ал. 1 и 2 на чл. 7, когато предприятие на едната държава продава блага и стоки или извършва стопанска дейност в другата държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, печалбите от това място на стопанска дейност се определят не на базата на общата сума, получена от предприятието, а на базата на плащанията, които са относими към действителната дейност на мястото на стопанска дейност за такива продажби или стопанска дейност. По-специално, в случай на договори за надзор, доставка, строителство или монтаж на стопанско, търговско или научно оборудване или обекти, или на обществени сгради, когато предприятието има място на стопанска дейност, печалбите на такова място на стопанска дейност се определят не на базата на общата сума по договора, а на базата на тази част от договора, която действително е осъществена от мястото на стопанска дейност в държавата, където е разположено мястото на стопанска дейност.

Печалбата, свързана с тази част от договора, осъществена от главното управление на предприятието, се облага само в тази държава, на която е местно лице предприятието.

V. Към член 9

а) Разбира се, че обстоятелството, че взаимозависими предприятия са сключили споразумения, като например споразумения за разпределяне на разходите или общи споразумения за услуги, за или основани на разпределянето на изпълнителните, общите административни, техническите и търговските разходи, разходите за изследване и развитие и други подобни разходи, само по себе си не е условие по смисъла на чл. 9.

б) Когато едната държава включва в печалбите на едно предприятие от тази държава и съответно облага печалби, за които са наложени данъци на предприятие на другата държава в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата държава, ако условията, приети между двете предприятия, биха били такива като между независими предприятия, тогава тази друга държава ще направи съответно уточнение за сумата на данъка, начислена там върху тези печалби, ако тази друга държава счита уточнението за оправдано. При извършване на такова уточнение ще се имат съответно предвид и останалите разпоредби от тази спогодба и при необходимост компетентните органи на държавите ще се консултират помежду си.

VI. Към членове 10 и 11

Разбира се, че по отношение на Холандия терминът "дивиденди" ще включва доходи от вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите.

VII. Към членове 10, 11 и 12

Когато при източника е събран данък свръх сумите, изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 10, 11 и 12, исканията за връщане на надвзетия данък следва да бъдат представени пред компетентните органи на държавата, която е събрала данъка, в срок три години след изтичане на календарната година, в която е бил събран данъкът.

VIII. Към член 12

Независимо от разпоредбите на ал. 2 на чл. 12 авторски и лицензионни възнаграждения, възникващи в една от държавите и платени на местно лице на другата държава, се облагат само в тази друга държава, доколкото съобразно разпоредбите на холандското данъчно законодателство Холандия не облага авторските и лицензионните възнаграждения с данък при източника.

IX. Към член 16

Разбира се, че терминът "член на управителния съвет" означава:

1. По отношение на Холандия - "бестуурдер" или "коммиссарис".
2. По отношение на България - член на управителен или контролен съвет.

X. Към член 19

Разбира се, че разпоредбите на ал. 1 и 2 от чл. 19 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения, както и за пенсии, получени от физическо лице за услуги, предоставени на Българската асоциация за туризъм и отдих.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този протокол.

Изготвен в София на 6 юли 1990 г. в два оригинални екземпляра, всеки на български, холандски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването на българския и холандския текст английският текст ще бъде решаващ.